

526. Nagyurunk előtt

Főméltóságú Kormányzó Urunk előtt az alábbi hitvallást tette a M. Kir. Horthy Miklós Tudományegyetem megnyitása alkalmából a Szegedi Egyetemi Ifjúság: „Az egyetemi ifjúság szól: köszönti az új otthonát, az új magyar egyetemet hittel, bizalommal, szeretettel. A laboratóriumi és könyvtári munkák, a cserkész táborok és a kárpátaljai harcok ifjúságának az az első mondanivalója a magyar történelem ötödik egyeteme számára, hogy keresztények vagyunk, és ez a kereszténység azt jelenti, hogy megtanultuk az evangéliumból Krisztus urunk szavát: „Aki a legkülönb akar lenni köztetek az szolgálja a többieket a legjobban.”⁸³ És magyarok vagyunk. Ez a magyarság azt jelenti, hogy megtanultuk Arany és Vörösmarty szavát, és tudjuk, hogy „Ha minket is elfű a sors zivatarra, nem lesz az Istennek több magyarja” és, hogy „Legyen minden magyar utód külön ember, mint apja volt!” Igen: emberebb és külön magyarok akarunk lenni. A mai magyaroknál mindig különbek! Ezért kell nekünk a diplomá mellett ez a nagy magyar műhely, ahol az igazságot keressük, hogy az igazság szerint alakíthassuk magunkat és az egész magyar életet: ezért kell nekünk az egyetem!

Ezért jövünk be oly örömmel a most megnyílt kapukon, a kedves régi és várakozó örömmel fogadott új professzoraink elé. Őket úgy köszöntjük, mint a munkánkban mellettünk álló idősebb testvért. Ezért állunk hálával teli szívvel, nagy-nagy köszönettel azok előtt, akik az egyetemünket megteremtették. És a legnagyobb hódolattal és köszönettel az első magyar ember előtt, Magyarország Főméltóságú Kormányzó Ura előtt állunk. Az Ő neve jelenti számunkra ezt az új egyetemet. Az Ő nevével indultak innen Szegedről a magyar ifjúság ezrei új országot teremteni és az Ő nevével indulnak majd innen évről-évre százan és százan a magyar élet munkájára felkészülni.

Mert jól tudjuk, hogy egyetemünkkel még csak a malom áll, és a professzorainkkal a malom mesterei. A tiszta búzát mi hordjuk a malomba, és mi vigyázunk majd a dolgos hétköznapokon és virrasztó éjjeleken, hogy olyan lisztet ontson a malom, amelyből áldott, magyar életet jelentő kenyér lesz. És mi vállaljuk a zsákolók és a virrasztók nagy munkáját és felelősségét. Hittel hisszük, hogy csakugyan élet fakad majd – magyar élet. És valljuk Adyval:

„Vagy bolondok vagyunk, és elveszünk egy szálig.

Vagy ez a mi hitünk valóságra válik.”⁸⁴

Isten minket úgy segítsen!

És azóta folyik a munka, jár a malom. S mi most megállunk Nagyurunk színe előtt és ilyen szóval köszöntjük.

„Nagyurunk! Azt, amit ebben az esztendőben munkakedvben, igazságkeresésben, egymás segítségében, szakismeretben, magyarságismeretben, látókörbővülésben, felelősséget vállalni tudásban, áldozatkészségben megteremtettünk a

⁸³ Mk 9, 35

⁸⁴ Részlet Ady Endre *Fölszállott a páva* c. verséből.

lelkünkben, Nagyurunknak ajánljuk fel. Nagyurunktól kaptuk hozzá a példamutatást, az indítást. Felajánljuk magunkat! Állítson minket a Nagyurunk által kormányzott magyar élet hajóján oda, ahol éppen kellünk! Vállaljuk! Ha kell betonerődök ellen rohanunk, ha kell utakat építünk belőlük. Úgy dolgozunk, hogy egész emberek lehessünk, bárhová állít. Mert tudjuk, hogy Nagy-Magyarországot csak egész emberekkel lehet föl, egészen az égig építeni.

Szegedi Híd (1941) május 1. oldal

527. Szent-Györgyi Albert: A SZEI-ről

Üdvözlöm a Szegedi Hidat, az ifjúság lelkének és a SZEI életének ezt az új megnyilatkozását. Ez a Szegedi Híd talán eljut majd az olyanokhoz is, akik az ifjúság iránt érdeklődnek, de a SZEI-t nem, vagy csak a hazug híreszteléseket ismerik. Ezért hadd mondjam el, hogy mi az a SZEI, és mi annak a célja.

A SZEI célja, hogy kitöltsön egy nagy és eddig fájdalmasan tátongó nagy űrt az egyetemi ifjúság életében. A SZEI célja, hogy lehetővé tegye, hogy az egyetemen az ifjúság otthonát lelje, ott egy derűs diákélet keretében a hazának hasznos, felelősségtudó, tág lelkű és szellemű, alkotni és áldozni vágyó, öntudatos polgárává nőhessen. Amíg az egyetem csupán rideg tantermek és padok sora, amíg a tanárt a diáktól áthidalhatatlan szakadékként választja el a katedra lépcsője, addig az egyetem nem tud eleget tenni nemzetnevelő hivatásának, mert addig csak egy szakképesített szellemi proletariátust nevelhet. A SZEI maga is egy híd, híd a diák, tanára és egyeteme között, híd a diák és a felelősségtudó gazda és tágas élet és a hivatás között.

Hogy a diákság eleget tudjon tenni nagy nemzeti hivatásának, ahhoz kell, hogy büszke tudatára ébredjen diákságának, hogy a diák a diáksággal egy egységgé forrjon össze, melyben maga alakítja, maga vezeti saját életét, melyben, mint egy kis lezárt társadalomban élhet, melyben megismerkedhet az emberi együttélés törvényeivel, melyben maga bővítheti lelkét és tudását. Azután, ha a diákság egy ilyen egységgé forrott össze, mely elég erős, hogy a maga helyét és jogait kiküzdje, akkor ennek az egységnek össze kell forni egy nagyobb, tágasabb egységgé a maga professzoraival és egyetemével. Ez az egység Szegeden megalakult, és az egyetem itt ma Szegeden valóban alma matere, barátja, otthona az ifjúságnak.

Ennek a SZEI-nek a szelleme magyar, nemzeti és keresztény. A mi hazafiságunk példaképe egyetemünk nagy patrónusának és Telekinek a hazafisága, az áldozatos, munkás hazafiság, amelyet élni és nem hangoztatni kell. Ennek a hazafiságnak egyik első tétele, hogy mindenki teljesítse a kötelességét ott, ahol áll. A diák első kötelessége, hogy magát művelje, fejlessze, tágas lelkű és szellemű igaz magyar emberré, aki majdan kiveheti építő részét nemzetünk nagy hivatásából. Üres lelkű és szellemű, csupán hangoskodó hazafiakból vajmi kevés haszna van a hazának.